

Aan de vooravond van de start van de boycot-actie tegen Israëlische producten worden zowat overal in het land solidariteitsbetogingen met Palestina georganiseerd. Nergens leidt dat tot grote problemen en overal zien we dat deze betogingen onderschreven worden door een veelheid van organisaties en partijen. Niet zo te Antwerpen. Het al dan niet laten doorgaan van dergelijke betoging wordt er stilaan de inzet van een heuse krachtmeting tussen het geheel van de politieke krachten enerzijds en anderzijds wat er rest van een autonome linkerzijde. Burgemeester Leona Detiège besliste zelfs de aangevraagde betoging te verbieden om redenen van 'openbare veiligheid.' Wat is er aan de hand ?

De derde april verzamelden zich op de Antwerpse Meir zo'n 3.000 (vooral Marokkaanse) betogers om luidkeels uitdrukking te geven aan hun solidariteit met de Palestijnse Intifada. Tot deze manifestatie was opgeroepen door de tot dan weinig bekende 'Arabisch-Europese Liga' (AEL). De manifestatie zelf verliep, hoewel luidruchtig, tamelijk rustig. Hoewel er geen voorafgaandelijke toelating was gevraagd voor deze betoging beperkte de Antwerpse politie zich in eerste instantie grotendeels tot het in goede banen leiden van de verkeersoverlast. Dat veranderde na de formele ontbinding. Plots stelden de Antwerpse flikken zich in vol gevechtsornaat zeer provocatief op. Die opstelling werkte als een rode lap op (vooral) jonge betogers. Die lieten hun frustraties over jarenlange achterstelling én over de bevoorrechte behandeling van de Zionisten de vrije loop. Eén en ander escaleerde tot relletjes, waarbij winkelruiten en passanten het moesten ontgelden.

Anti-semitisme ?

Het is duidelijk dat de verantwoordelijkheid voor dit uit de hand gelopen protest in de eerste plaats bij de politie dient te worden gelegd. Toch moet daaraan toegevoegd worden dat ook de organiserende AEL niet helemaal vrijuit gaat. Die heeft nagelaten een scherp onderscheid te maken tussen (gerechtvaardigd) anti-zionisme en (onaanvaardbaar) anti-semitisme. Het vermoeden van banden van de AEL met de anti-semitische en fundamentalistische Hamas wordt daardoor alleen maar groter.

Angstpsychose

Hoewel er slechts een tiental arrestaties werden verricht, blies de populaire lokale pers de omvang van de rellen op buiten alle proporties en droeg zo actief bij tot het creëren van een angstpsychose. Woordvoerders van de lokale monstercoalitie benadrukten dat het "ontoelaatbaar is dat het conflict uit het Midden-Oosten in Antwerpen geïmporteerd wordt". Het Vlaams Blok van zijn kant, maakte bekend de gemeenteraad te zullen bijeenroepen, ten einde "een eind te maken" aan de volgens haar "groeizende onveiligheid, veroorzaakt door Arabische vreemdelingen". Ook de Zionistische lobby zelf liet zich niet onbetuigd. Bij monde van de voor fiscale fraude vervolgd (!) gewezen VLD-schepen Andre Gantman (die tot dan toe een zelfverklaard links-liberaal en anti-fascistisch imago had) lieten zij weten dat "enkel het Vlaams Blok ons blijkbaar steunt" (sic!).

Wederzijds opbod

De gemeenteraad kwam daarop ook samen (op vraag van het Vlaams Blok !). Het 'debat' (als we dat zo mogen noemen) werd gekenmerkt door een sfeer van wederzijds opbod. Onder druk van de pers meende elke fractie te moeten benadrukken dat er in Antwerpen geen plaats kan zijn voor dergelijke betogingen. In plaats van een strikt onderscheid te maken tussen de legitieme rechten van de overgrote meerderheid der betogers om voor hun mening op te komen, de anti-semitische escalatie (uitgaande van een zeer kleine minderheid) en de minstens erg onhandige (zoniet provocatieve) aanpak van de politie, werd alles op één hoop gegooid. Een nieuwe betogingsaanvraag, uitgaande van de AEL, werd unaniem (!) verworpen. Voor SP.a-voorzitter Patrick Janssens ging dat nog niet ver genoeg. Op zijn voorstel werd aan dit betogingsverbod nog een samenscholingsverbod toegevoegd. In die omstandigheden besliste de AEL zich in eerste instantie te

Contributed by Peter Veltmans
maandag, 06 mei 2002 -

beperken tot een symbolische actie. Onnodig te zeggen dat het samenscholingsverbod die dag resoluut werd toegepast door de politie, maar dan wel uitsluitend tegen 'samenscholingen' van Arabisch uitzijnde jongeren. Eén en ander ging gepaard met een zelden gezien machtsvertoon, met inbegrip van agressieve helicopter-surveillances. Wie wou er ook alweer dat het conflict in het Midden-Oosten niet in Antwerpen geïmporteerd zou worden ?

Stilzwijgen

Bijzonder verontrustend in dit alles is wel het oorverdovend stilzwijgen van de (autochtone) sociale bewegingen. De vredesbeweging, noch de vakbeweging lieten enige ongerustheid horen over het met de voeten treden van het democratisch betogingsrecht. Niemand drukte zijn verontwaardiging uit over het plotse 'eenheidsfront' van de 'democratische' bestuurscoalitie met het fascistische Vlaams Blok. Blijkbaar plooide het ganse sociale en politieke weefsel zich dubbel voor de klaagzangen van de (machtige) Zionistische lobby en de aan haar gekoppelde belangen in de diamantnijverheid. Her en der waren er wel wat dissidente geluiden te horen, maar die lukten er in eerste instantie niet in zich te verenigen tot enig krachtig weerwerk.

Evenwichtig platform

Gelukkig bleef niet iedereen bij de pakken zitten. Op initiatief van Tarik Fraihi kwamen een twintigtal vertegenwoordigers van organisaties samen. Hun doel was ten eerste duidelijk te maken dat solidariteit met de Palestijnse Intifada en anti-zionisme géén etnische kwesties zijn en ten tweede dat het ontoelaatbaar is om het betogingsrecht onmogelijk te maken, zeker in Antwerpen, waar het fascistische Blok de grootste politieke partij is. Op grond van die dubbele doelstelling werd dan ook een uitgebreid en evenwichtig platform opgesteld. Belangrijk is vooral dat dit 'Antwerps Platform' de nadruk legt op haar anti-zionistische opstelling, door zich duidelijk af te zetten tegen anti-semitisme én tegen alle andere vormen van racisme. Dit platform werd ondertussen onderschreven door een brede waaier van organisaties en individuen.

Betoging op 8 juni ?

De aanvraag om op 8 juni een solidariteitsbetoging met het Palestijnse volk te houden werd op 23 mei door burgemeester Leona Detiège (SP.a !) afgewezen, om redenen van 'openbare veiligheid'. De burgemeester vond het niet eens nodig om een onderhoud te hebben over de modaliteiten van de betoging met de organisatoren van het 'Antwerps Platform'. In plaats daarvan verklaarde ze dat de organisatoren "krek dezelfde zijn" als die van de eerdere betoging in april, wat nochtans uitdrukkelijk niet het geval is ! Het is hallucinant om te moeten vaststellen hoe de gevestigde politieke kaste in Antwerpen in sneltreintempo wegglijdt naar de opvattingen van het Vlaams Blok. Zonder boe of ba gaat het stadsbestuur over tot stigmatisering van een ganse etnische minderheid en neemt ze een loopje met de fundamentele democratische rechten en vrijheden, waaronder het recht op betogen. Weliswaar verklaarde Agalev-fractieleider Johan Bijttebier dat zijn fractie haar standpunt "in beraad" houdt, maar tot een openlijke oppositie tegenover de houding van de burgemeester kwam het (voorlopig ?) niet.

Van passief Links...

We hebben het op deze pagina's al eerder gezegd : de vorming van een monstercoalitie van alle 'democratische' partijen, van centrum-rechts (VLD en CD&V), over centrum-links (SP.a) tot ecologistisch links (Agalev), leidt ertoe dat de linkerzijde zich zowel op partijpolitiek vlak als op het vlak van de sociale bewegingen passief opstelt. Acht jaar lang werden zo alle potentiële conflicten gesmoord in de opgelegde neo-liberale consensus van het 'front der democraten'. Electoraal wist (onvermijdelijk) alleen de rechterzijde daarvan de vruchten te plukken : enkel Vlaams Blok en VLD gingen er gevoelig op vooruit bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen.

...tot politieke confrontatie

Contributed by Peter Veltmans
maandag, 06 mei 2002 -

Het recht op betogen uit solidariteit met de Palestijnse Intifada wordt nu ineens de inzet van een véél bredere politieke confrontatie. De vraag is nu niet meer alleen of er al dan niet gedemonstreerd kan worden uit solidariteit met Palestina, maar wel of er in Antwerpen überhaupt nog democratische rechten en vrijheden gelden voor alle burgers van de stad. We moeten er geen doekjes om draaien : als dit betogingsverbod niet ongedaan gemaakt wordt, dan krijgen de fascistten in 2006 gegarandeerd de macht in handen ! Ze zullen dan vier jaar de tijd hebben gehad om ongestoord het openbare leven verder te vergiften met hun verderfelijk gedachtengoed. Het zou dan ook een grove fout zijn om 'in de huidige omstandigheden' te zwijgen en/of afwezig te blijven. Integendeel, elke rechtgeaarde linkse democraat moet nu zijn/haar stem laten horen. We moeten duidelijk laten zien dat opkomen voor solidariteit met het Palestijnse volk, maar ook voor het democratisch betogingsrecht géén kwesties zijn die alleen maar leven bij een etnische minderheid. Dat kan door in de eerste plaats duidelijk te maken dat de mobilisatie in elk geval doorgaat. Als we niet voor onze mening mogen uitkomen, dan moet men ons maar en masse arresteren ! Benieuwd of men daarvoor ineens wel voldoende flikken zal hebben...

Na acht jaar monstercoalitie, na acht jaar politieke en sociale blokkering én na acht jaar passiviteit van de Antwerpse politieke en sociale linkerszijde moeten we nu duidelijk maken dat genoeg wérkelijk genoeg is. Op 8 juni begint in Antwerpen de wederopstanding van een consequente linkerszijde of het wordt haar definitieve ondergang. Neem dan ook úw verantwoordelijkheid!